

Цѣль свѣтъ сте вие! Ний сме шепа хора,
Съ сърдца гранитни, с' леденъ, орловъ взоръ;
Въ борбата люта — до смъртъ — безъ умора
Ще да пѣемъ пѣсенъ за ужасъ и моръ!

Цѣль свѣтъ сте вие! Ний сме шепа хора...
Та що сте днесъ? Отъ васъ да се боимъ?
Катъ лъвове страшни отъ Реймъ до Босфора
Ще всѣваме ужасъ, догдѣ побѣдимъ!

Юния фронтъ, октомври, 1916 год.

Поручикъ Ц. Ботевъ.

Генералъ Добруджану

„Ромънската армия стои по-високо
отъ всички армии на воюващитѣ днесъ
държави.“ *Нику Филипеску.*

Дътето (Разплакано): Тате играхме
на битка съ едно момче и то ме би!

— Ти кого прѣдставляваше?

— Генералъ Добруджану!

(Разговоръ зачуть на улицата).

Генералътъ Добруджану рѣдъкъ е юнакъ:
Смѣлъ джелатинъ на дѣцата и герсей на бягъ.
Армия велика има, крѣпости велики зида,
Но полето му е тѣсно щомъ врага наблизю види.

Генералътъ Добруджану въ храбритѣ е прѣвъ.
Колко лаври той пожъна у насъ прѣди три
години!

Питайте го колко само кла кокошки, гжски,